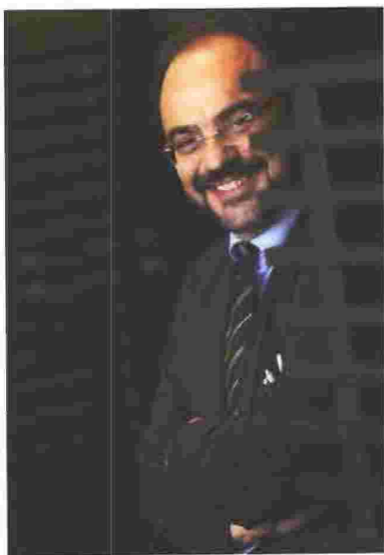

Στη γηριατρική...

ΘΑΝΟΣ ΜΠΕΝΕΤΟΣ

(καθηγητής ιατρικής στο Πανεπιστήμιο
Νανσί της Γαλλίας)

«Η θεότητα Ηώς δεν άντεχε στην ιδέα ότι ο θνητός εραστής της, ο Τιθωνός, θα πέθαινε. Έτσι ζήτησε από τον Δία να τον κάνει αθάνατο. Ο Δίας τής έκανε τη χάρη, αλλά, μιας και η Ηώς αμέλησε να ζητήσει αιώνια νιότη για τον Τιθωνό, αναγκάστηκε να περάσει τη δική της αιωνιότητα δίπλα σε ένα ανήμπορο γερόντιο. Με άλλα λόγια, ο χρόνος μάς φθείρει, μας γερνάει, μας κλέβει τη νιότη και την ευρωστία μας. Κάνει όμως και μερικά ανεκτίμητα καλά: μας ωριμάζει ως προσωπικότητες, μας μαθαίνει πώς να ζούμε με τον εαυτό μας και με τους άλλους.

»Όταν φτάνουν τα πενήντα, οι περισσότεροι άνθρωποι πανικοβάλλονται. Πολλοί αρνούνται να δεχτούν την ηλικία τους ντύνονται όπως όταν ήταν τριαντάρηδες, υποβάλλουν τον εαυτό τους σε αισθητικές χειρουργικές επεμβάσεις, εμφυτεύουν μαλλιά, αποφεύγουν τους καθρέφτες που δεν κολακεύουν το σώμα τους. Άλλοι υποτάσσονται. Δεν κάνουν τίποτα καινούργιο στη ζωή και μειώνουν αυτά που έκαναν. Συρρικνώνονται... Τέλος, υπάρχουν κι εκείνοι που προσαρμόζονται ως ενεργητικά και ελεύθερα άτομα: δέχονται ότι δεν μπορούν (ή και δεν θέλουν) να κάνουν ό,τι έκαναν δέκα χρόνια νωρίτερα και ότι δεν έχουν τους ίδιους ρυθμούς και τις ίδιες λειτουργικές δυνατότητες. Έτσι προσπαθούν να κρατήσουν το σώμα και το μυαλό τους σε καλή κατάσταση, διερευνώντας νέες δυνατότητες και πεδία δράσης. Οι δύο πρώτες στάσεις ζωής οδηγούν σε αδιέξοδο, σε κατάθλιψη. Όσο πιο γρήγορα συμφιλιωνόμαστε με τον χρόνο, τόσο καλύτερα γερνάμε».

*Το πρόσφατο βιβλίο του καθηγητή Θάνου Μπενέτου «Το αλφαβητάρι του αιωνόβιου» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Πατάκη**.*